

המרוץ לברלין

תסריט זה מיועד לשני שחקנים.
אתם תבחרו מי ישחק את 'דמות 1' ומי את 'דמות 2'.
כתוב בלשון נקבה אבל פונה אל שני המינים.

1. פנים, חדר במלון בברלין – יום.

דמות 1 מתעוררת בבוקר, יוצאת מהמיטה ומסתכלת מבעד לחלון.

דמות 1 (חושבת)

בוקר טוב לך ברלין, איך את הולכת להפתיע אותי
היום?

2. חוץ, בית קפה ברלינאי באלכסנדרפלץ – יום.

דמות 2, אפופה במסתורין, לא רואים את הפנים, רק מעבר לכתף. פותחת את הטלפון הנייד ומקלידה בו
טקסט:

"אני יודעת מה את חושבת. הפתעות לא באות
בחינם, אבל אם תעשי מאמץ קטן ברלין תהיה
שלך לעד."

3. פנים, חדר במלון בברלין – יום.

דמות 1 מקבלת את הטקסט בטלפון ונראית מופתעת. רושמת בחזרה:

"מי זה?"

מקבלת טקסט בעבור שניות:

"מישהי שאת מכירה טוב מאוד. ויש לי משהו יקר
מאוד ללבך ששכחת. אם את רוצה אותו בחזרה
עליך לפתור מספר תעלומות! מתחת לשענו של
אלכסנדר מסתתרת מעטפה, בתוכה תהיה המשימה
הבאה!"

דמות 1 משפשפת מצחה.

דמות 1 (מבולבלת אבל מחייכת)

שעון של אלכסנדר? מה? אלכסנדר... אלכסנדר...
אלכסנדרפלץ? השעון המפורסם באלכסנדרפלץ!
חייבת להתארגן מהר ולצאת!

דמות 1, מסתובבת מהחלון ויוצאת מהפריים.

4. חוץ. בית קפה ברלינאי באלכסנדרפלץ – יום.

דמות 2, עדיין אפופה במסתורין, משלמת את החשבון והולכת לכיוון שעון העולם המפורסם. היא מסתירה את המעטה בו, חיוך ממזרי ושובב עולה על פניה.

דמות 2 (חושבת)

נראה אותה פותרת את התעלומה הבאה!

5. חוץ. אלכסנדרפלץ – יום

דמות 1 הולכת מהר באלכסנדרפלץ מכיוון תחנת הרכבת. מגיעה לשעון העולם ומוצאת את המעטפה. בתוכה מתגלה מכתב בו רשום:

**”זה היה רק חימום, התעמלות בוקר. כדי לפתור
את התעלומה הבאה יהיו לך רק 30 דקות! מעל
המים יושב לו בודהה, על אי בודד של יצירות
אומנות.”**

דמות 1 לא מצליחה לחשוב לבד על פתרון ומתחילה להתרוצץ באלכסנדרפלץ ולשאול אנשים איפה בודהה יושב מעל המים. אנשים בכיכר לא ממש מבינים או מצליחים לעזור. ואז היא שואלת על אי של אומנות ואנשים מיד מבינים שזה אי המוזיאונים. ההיא בודקת בגוגל על מוזיאון בודהה ומיד מופיע מוזיאון בודהה. דמות 1 רואה שלא נשאר הרבה זמן ומתחילה לרוץ לכיוון אי המוזיאונים.

6. חוץ. אי המוזיאונים – יום.

דמות 2 הולכת מהר על הגשר של מוזיאון בודהה, הנוף עוצר נשימה (התפצלות נהר השפרה והמוזיאון היפיפה ברקע הפסטורלי, נראה כמו סצנה מסרט צרפתי), מעטפה בידה, ניגשת אל פסל דוד המלך ושמה את המעטפה תחתיו. מסיטה מבט אחורנית ורואה את דמות 1 רצה במרחק לכיוון אותה מקום. בבהלה דמות 2 קמה על רגליה, לא שמה לב שמשקפי השמש נפלו לה ממש ליד המעטפה. דמות 2 רצה הרחק לכיוון השני.

7. חוץ. אי המוזיאונים – יום.

אנו רואים שעון עצר רץ לאחור בפינה העלינה של המסך, מראה לנו שלא נשאר כמעט בכלל זמן. דמות 1 מגיעה לרחבה של מוזיאון בודהה בריצה, מתחילה לחפש את המעטפה. לבסוף ניגשת אל פסל דוד המלך בדיוק בשנייה האחרונה ומוצאת את המעטפה ומשקפי השמש שדמות 2 שכחה. במעטפה רשום:

**”כל הכבוד! שוב פעם הוכחת שברלין ראויה
לך! אבל עוד לא סיימנו. כמו שאת יודעת,
ברלין מחולקת למזרח ומערב, עליך ללכת
למעבר הגבול המפורסם 'צ'ק פוינט צ'ארלי'
ולצלם סלפי שלך בו זמנית במזרח ובמערב!
בלי התמונה הזו לא תקבלי בחזרה את מה
ששכחת.”**

דמות 1 מרימה את משקפי השמש.

דמות 1

היא בטח שכחה את זה פה. אני יכולה להשתמש
בזה!

דמות 1 שולפת את הטלפון הנייד וכותבת הודעה:

**"גם לי יש עכשיו משהו שלך! מספיק עם
המשחקים! תגלי לי מי את ומה לקחת ממני או
שלעולם לא אחזיר לך את זה!"**

8. חוץ, רחוב בברלין – יום.

דמות 2 מקבלת את ההודעה ונראית מבוהלת.

דמות 2

מה כבר הספקתי לשכוח? (ממששת את החולצה)
אוי לא! משקפי השמש החדשות!

פלאש באק לרגע בו אבדו משקפי השמש.

דמות 2 מצחקקת וכותבת הודעה חזרה:

**"משקפי השמש האלו הן כלום לאומת מה שאת
שכחת! מצדי קחי אותם ואל תחזיר לעולם."**

9. חוץ, מוזיאון בודה – יום.

דמות 1 מקבלת את ההודעה וכועסת. חובשת את משקפי השמש באכזבה.

דמות 1

לצ'ק פוינט צ'ארלי!

דמות 1 מתחילה ללכת לאט מחוץ לפריים.

10. חוץ, צ'ק פוינט צ'ארלי – יום.

דמות 1 יוצאת מתחנת הרכבת התחתית והולכת ברחבי צ'ק פוינט צ'ארלי. במקביל אנו רואים (בעריכה
מקבילה) את דמות 2 יושבת בבית קפה ומשקיפה על צ'ק פוינט צ'ארלי.
דמות 1 שואלת מישהי ברחוב איפה הסימון של חומת ברלין. כאשר דמות 1 מוצאת את הסימון על הרצפה
היא עושה סלפי. (בעריכה אנו רואים את התמונה שצילמה)
דמות 2 שולפת את הטלפון וכותבת הודעה.
דמות 1 מקבלת את ההודעה:

"את קרובה מאוד לסוף! אהבתי את משקפי השמש שלך!"

דמות 1 נראית מאוד מופתעת, היא מרימה את משקפי השמש ומסתכלת סביב בחשדנות גדולה. רושמת הודעת בחזרה:

"את רואה אותי? איפה את? תחזירי כבר את מה שגנבת ממני!"

דמות 2 רושמת:

"לא כול כך מהר... עוד דבר אחד אחרון!"

דמות 1 נראית מאוד עייפה ומתוסכלת.

דמות 1 (צועקת באמצע הרחוב)

צאי מהמחבוא שלך!

דמות 2 נבהלת ומסתתרת מאחורי עיתון. כותבת את ההודעה:

"בסדר, בסדר, אל תשתגע. שלא יזמינו משטרה! פגשי אותי בשער ברנדנבורג..."

דמות 1 מקבלת את ההודעה וכותבת בחזרה:

"חסר לך שזה עוד טריק!"

דמות 1 מכניסה את הטלפון לכיס ומתחילה ללכת.

דמות 2 מכניסה את הטלפון לכיס ומתחילה ללכת.

11. חוץ, שער ברנדנבורג – יום.

דמות 1. מגיעה לרחבה של שער ברנדנבורג בכיכר פריז, מוציאה את הטלפון ורושמת:

"אני פה!"

דמות 2. (גם כן בשער ברנדנבורג) רושמת:

"עכשיו תגידי לי בבקשה, איך יכולת לשכוח אותי?"

דמות 1 כותבת:

"מה? מי זו?"

דמות 2 (מדברת לדמות 1)

תגידי, לא נמאס לך להתכתב?

התמונה נפתחת ואנו רואים שכל הזמן הזה דמות 2 עמדה גב אל גב לדמות 1. דמות 1 מסתובבת בהפתעה וחיוך גדול עולה על פניה.

דמות 1 (באושר גדול)

[קורא בשמה של דמות 2] מעולם לא שכחתי אותך!
נראה לך שאני יכולה לשכוח אותך? באמת?!

דמות 1 באה לחבק את דמות 2, אבל דמות 2 לוקחת צעד אחורנית ועוצרת בעדה להתקרב אליה.

דמות 1 (מבולבלת)

תביאי חיבוק!

דמות 2 (בטון רציני)

תחזירי לי את המשקפיים קודם.

דמות 1 (משועשעת)

אין מצב! הן שלי עכשיו! את בעצמך אמרת!

דמות 2

אני רצינית!

דמות 1 (צוחק)

לא! תביאי חיבוק קודם.

דמות 2

קניתי אותן היום חצופה! הן שלי ורק שלי! תחזירי אותן עכשיו. 3 ... 2 ... 1 ...

דמות 1 קופצת על עבר דמות 2 והשתיים מתחבקות (או גם מתנשקות אם מדובר בזוג אוהבים) ורגע יפה של אהבה על הרקע הפסטורלי של שער ברנדנבורג עובר ביניהן. מוסיקה מתחילה לעלות.

דמות 2, חוטפת את המשקפיים מדמות 1 ובורחת. דמות 1 רודפת אחריה.

סוף הסרט ברגע קומי רומנטי על רקע שער ברנדנבורג היפיפה. הסמל של ברלין, מוסיקה עולה בקרע.

סוף.